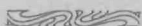

Da, kmalu, ljuba mamica!
želim v nebesa k tebi priti . . .
O draga mi podobica,
naj smem te zadnjič poljubiti! . . .

Podobica! o glejte jo!
postaja mi velika, živa, —
smehlja se z Jezusčkom lepo, —
kako je rajsko ljubezniva!

In mamó svojo vidim spet, —
Ah, póme gre z višave jasne . . .
Oj z Bogom, ata! z Bogom svet! . . .
In angelček nedolžni ugasne.

Radoslav.

Naša ljuba Gospa.

Čestokrat imenujemo Marijo »našo ljubo Gospo«. Francozi rečejo samo »Notre - Dame«, t. j. »naša Gospa« in hočejo s tem naznaniti, da je ona edina, ki zasluži v polni meri ime Gospa. In ko rečemo naša Gospa, hočemo obenem izraziti svojo udanost, da smo njeni zvesti služabniki.

Še ljubkejši se glasi ta lepi naslov, ako pristavljamo še naša ljuba Gospa. S tem namreč ne poudarjamo samo tega, da je najvišja in najimenoitnejša izmed vseh ljudi v nebesih in na zemlji in celo višja kot angeli, marveč hočemo posebno poveličevati njeno dobrotnost, njeno ljubeznivost. Ona je tako dobra, da nobeden človek ne more doumevati njene dobrote in ljubeznivosti. Cerkevni učeniki razen devištva nobene Marijine čednosti tako ne proslavljajo kot njeno veliko dobrotljivost. Navedem le en zgled.

V dvanajstem stoletju je sv. Bernard navduševal za drugo križarsko vojsko. Najprej je pridobil francoskega kralja; potem je prišel na Nemško, da bi pregovoril še Konrada III. Bil je zelo ganljiv in slovesen trenutek, ko so v špiru na koru odpeli Salve Regina (Češčena Kraljica), povzdigne svetnik svoj glas in navdušeno nadaljuje: »O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!« Glejte

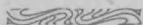
v sveti navdušenosti ne povelečuje tu goreči čistilec Marijin njene ponižnosti, ne njene moči, ne njene matere časti, ne njene slave, marveč le njeno čudovito dobrotljivost. Milijonkrat in milijonkrat se je ponavljalo odslej po vesoljnem svetu: »Pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa — o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka devica Marija.«

Marijini čistilci, glejte, služabniki ste tako dobre Gospe! Kako ste srečni! Kraljica iz Sabe je blagrovala služabnike Salamonove, ker so smeli služiti tako modremu kralju. Kako bi šele morala blagrovati vse Marijine služabnike, da smejo služiti tako dobri Gospe, in se smejo zvati njene sinove in hčere.

Sedemletni princ asturski — tudi prvo-obhajanec.

V kraljevi palači v Madridu so praznovali 10. maja t. l. ganljivo slovesnost. Španski prestolonaslednik, 7 letni princ asturski je prvokrat prejel sv. obhajilo. Kralj in kraljica sta, sledeč želji sv. očeta in povelju sv. Cerkve, sklenila, naj se s sv. obhajilom ne odlaša ter sta naprosila dvornega kaplana, mšga Cardora, naslovnega škofa Sionskega, da je kraljevega sinčka pripravljaj na ta sveti trenutek. Iz njegovih rok je prejel kraljevi princ prvo sv. obhajilo in sicer s toliko pobožnostjo in spoštovanjem, da so bili navzoči do solz ginjeni. A. Č.

Z Marijo v nebesa!

»Mamica! V soboto bo praznik Marijinega vnebovzetja! Jaz pa bom morala ležati v postelji in se ne bom mogla radovati s svojimi součenkami, ki bodo skupno pristopile k sv. obhajilu.« Tako je zdihovala Marica, enajstletna deklica, ki jo je sušica položila na bolniško posteljo. Mati so jo tolažili, da bo do takrat že ozdravela, a bila je neutolažljiva.

Marica je bil priden otrok. Bila je v Marijinem vrtcu, kakor so mnogi izmed vas. Odslej si je izbrala